

ques o al règim simplificat de l'impost sobre el valor afegit no implica la renúncia ni l'exclusió al règim especial de l'agricultura, la ramaderia i la pesca de l'impost sobre el valor afegit ni la renúncia o l'exclusió al règim especial de l'agricultura i la ramaderia de l'impost general indirecte canari.

Disposició transitòria cinquena. *Aplicació de la modificació introduïda en l'article 91.dos.1.2n de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

El text del número 2n de l'apartat dos.1 de l'article 91 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, en la redacció que en fa la present Llei, s'aplica des del dia 1 d'abril de 1998.

Disposició derogatòria única.

1. Es deroga la disposició transitòria onzena de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, i tributen per l'impost esmentat tots els transports de viatgers i els seus equipatges al tipus impositiu reduït del 7 per 100 des de la data d'entrada en vigor del Reial decret llei 14/1997, de 29 d'agost.

2. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei també queda derogat el Reial decret llei 14/1997, de 29 d'agost.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 21 d'abril de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

9478 *LLEI 10/1998, de 21 d'abril, de residus.*
(«BOE» 96, de 22-4-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i Jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Directiva comunitària 91/156/CEE, del Consell, de 18 de març de 1991, per la qual es modifica la Directiva 75/442/CEE, del Consell, de 15 de juliol de 1975, ha significat l'assumpció per la Unió Europea de la moderna concepció de la política de residus, que consisteix a abandonar la classificació en dues úniques modalitats (general i perillosos) i establir una norma comuna per a tots ells, que pot ser completada amb una regulació específica per a determinades categories de residus.

L'adequació del nostre dret a aquest canvi ja és raó suficient per promulgar d'aquesta Llei. Tanmateix, es preten contribuir també a la protecció del medi ambient coordinant la política de residus amb les polítiques econòmiques, industrials i territorials, a fi de promoure la seva reducció en origen i donar prioritat a la reutilització, el reciclatge i la valorització dels residus sobre altres tècniques de gestió.

Aquesta Llei és aplicable a tot tipus de residus, llevat de les emissions a l'atmosfera, els residus radioactius i els abocaments a les aigües. Respecte als residus miners, l'eliminació d'animals morts i altres deixalles d'origen animal, els residus produïts en les explotacions

agrícoles i ramaderes que no són perillosos i s'utilitzen exclusivament en el marc de les explotacions esmentades i els explosius desclassificats, la Llei només és aplicable en els aspectes no regulats expressament per la seva normativa específica.

Seguint el criteri de la normativa comunitària, com a complement d'aquesta regulació de caràcter general es poden dictar, posteriorment, normes per als diversos tipus de residus, amb la finalitat d'establir disposicions particulars sobre la seva producció o gestió.

Quant a l'exercici efectiu de les competències sobre residus, la Llei respecta el repartiment constitucional entre l'Estat i les comunitats autònomes, i alhora garanteix les competències que tradicionalment han estat exercint les entitats locals en matèria de residus sòlids urbans.

La Llei preveu l'elaboració de plans nacionals de residus, que es deriven de la integració dels plans autonòmics de gestió respectius, i admet la possibilitat que les entitats locals puguin elaborar els seus plans de gestió de residus urbans.

D'altra banda, la Llei no es limita a regular els residus una vegada generats, sinó que també els té en compte en la fase prèvia a la seva generació, i regula les activitats dels productors, els importadors i els adquirents intracomunitaris i, en general, les de qualsevol persona que posa en el mercat productes generadors de residus. Amb la finalitat d'aconseguir una aplicació estricta del principi de "qui contamina paga", la Llei fa recaure sobre el bé mateix, en el moment que es posa en el mercat, els costos de la gestió adequada dels residus que generen aquest bé i els seus accessoris, com ara l'envasament o l'emballatge. Amb això, a més, s'adequa el desenvolupament econòmic d'Espanya als principis proclamats en la Declaració de Rio de Janeiro sobre Medi Ambient i el Desenvolupament, i l'Agenda 21, signades per Espanya en la Conferència Internacional de Rio de Janeiro de 1992, i als principis de la política comunitària de medi ambient, tal com preveu l'article 130.R del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea, després de les modificacions introduïdes pel Tractat de la Unió Europea.

Així mateix, cal destacar el foment de la col·laboració entre l'Administració i els responsables de posar en el mercat productes que amb l'ús es transformen en residus, mitjançant la creació d'un marc jurídic adequat, amb l'operativitat suficient per a la subscripció d'acords voluntaris i de convenis de col·laboració.

Amb caràcter general, s'estableix el règim a què s'han d'adequar la producció, la possessió i la gestió de residus, mantenint un nivell mínim d'intervencionisme administratiu en els supòsits d'eliminació i valorització dels residus dins del mateix procés productiu, quan això permeti al gestor beneficiar-se de les mesures d'incentivació de mercats de valorització.

La Llei també regula la manera com les entitats locals han de fer la recollida dels residus urbans, el trasllat intern i extern dels residus dins del marge de limitació de moviments que permet als estats membres de la Unió Europea el Reglament 259/93, del Consell, d'1 de febrer de 1993, relatiu a la vigilància i el control dels trasllats de residus en l'interior, i a l'entrada i la sortida de la Comunitat Europea, prenent com a bàsic el principi de proximitat; també es regulen els supòsits en què les comunitats autònomes poden limitar el seu moviment dins del territori nacional.

Per a la consecució dels objectius de reducció, reutilització, reciclatge i valorització, així com per promoure les tecnologies menys contaminants en l'eliminació de residus, la Llei disposa que les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències respectives, poden establir instruments de caràcter econòmic i mesures d'incentivació.

Així mateix, es dicten normes sobre la declaració de sòls contaminats i es regula la responsabilitat administrativa derivada de l'incompliment del que estableix aquesta Llei, i també es tipifiquen tant les conductes que constitueixen infracció com les sancions que és pro-

cedent d'imposar com a conseqüència d'això, que poden arribar fins a 200.000.000 de pessetes com a màxim, en cas d'infraccions molt greus.

D'altra banda, cal destacar que algunes de les obligacions que aquesta Llei imposa a les entitats locals en matèria de residus impliquen una modificació del règim general que estableix la Llei 7/1985, reguladora de les bases de règim local.

Així, s'atribueix de manera genèrica a les entitats locals, com a servei obligatori, la recollida, el transport i l'eliminació dels residus urbans, mentre que en l'actualitat només està prevista aquesta obligació per als municipis de més de 5.000 habitants. També s'obliga als municipis de més de 5.000 habitants a implantar sistemes de recollida selectiva de residus, a partir de l'any 2001, cosa que tampoc no disposa l'article 26.2.b) de la Llei 7/1985.

En l'articulació d'aquesta Llei conflueixen una pluralitat de títols competencials de l'Estat, entre els quals cal destacar el de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, d'acord amb l'article 149.1.23a de la Constitució. Altres títols habilitants són els derivats de l'article 149.1.8a, ordenació dels registres públics; 10a, comerç exterior, en la mesura que dicten normes sobre la importació i l'exportació de residus a països tercers, i 18a, bases del règim jurídic de les administracions públiques, per la modificació de la Llei reguladora de les bases de règim local.

TÍTOL I

Normes generals

CAPÍTOL I

De l'objecte i l'àmbit de la Llei

Article 1. *Objecte.*

1. L'objecte d'aquesta Llei és prevenir la producció de residus, establir-ne el règim jurídic de la producció i gestió, i fomentar-ne, per aquest ordre, la reducció, la reutilització, el reciclatge i altres formes de valorització, així com regular els sòls contaminats, amb la finalitat de protegir el medi ambient i la salut de les persones.

2. El Govern pot establir normes per als diversos tipus de residus, les quals han de fixar disposicions particulars relatives a la seva producció o gestió.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta Llei és aplicable a tot tipus de residus, amb les exclusions següents:

a) Les emissions a l'atmosfera que regula la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric.

b) Els residus radioactius que regula la Llei 25/1964, de 29 d'abril, d'energia nuclear.

c) Els trasllats d'efluents líquids a les aigües continentals que regula la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües; els trasllats des de terra fins al mar que regula la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, i els trasllats des de vaixells i aeronaus fins al mar que regulen els tractats internacionals dels quals Espanya és part.

2. Aquesta Llei és aplicable de manera supletòria a les matèries que s'enuncien a continuació en els aspectes que regula expressament la normativa específica:

a) La gestió dels residus derivats de la prospecció, l'extracció, la valorització, l'eliminació i l'emmagatzemament de recursos minerals, així com de l'explotació de pedreres, en el que regula la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines.

b) L'eliminació i la transformació d'animals morts i de deixalles d'origen animal, en el que regula el Reial

decret 2224/1993, de 17 de desembre, sobre normes sanitàries d'eliminació i transformació d'animals morts i deixalles d'origen animal i protecció davant d'agents patògens en pinsos d'origen animal.

c) Els residus que es produeixen en les explotacions agrícoles i ramaderes que consisteixen en matèries fecals i altres substàncies naturals i no perilloses, quan s'utilitzin en el marc de les explotacions agràries, en el que regula el Reial decret 261/1996, de 16 de febrer, sobre protecció de les aigües contra la contaminació produïda pels nitrats procedents de fonts agràries, i la normativa que aprovi el Govern en virtut del que estableix la disposició addicional cinquena.

d) Els explosius, els cartutxos i els artificis pirotècnics desclassificats, així com els residus de matèries primeres perilloses o de productes explosius utilitzats en la seva fabricació, en el que regula el Reglament d'explosius, aprovat mitjançant el Reial decret 230/1998, de 16 de febrer.

e) Les terres separades en les indústries agroalimentàries, en les fases de recepció i de neteja primària de les matèries primeres agrícoles, quan estan destinades a ser valoritzades com a tractament dels sòls, produint un benefici a l'agricultura o una millora ecològica d'aquests sòls, d'acord amb l'apartat R.10 de l'annex II.B de la Decisió de la Comissió de 24 de maig de 1996.

Article 3. *Definicions.*

A l'efecte d'aquesta Llei, s'entén per:

a) «Residu»: la substància o l'objecte que pertany a alguna de les categories que figuren a l'annex d'aquesta Llei, el posseïdor del qual se'n desprèn o té la intenció o l'obligació de desprendre-se'n. En tot cas, es consideren residus els elements que figurin al Catàleg Europeu de Residus (CER), aprovat per les institucions comunitàries.

b) «Residus urbans o municipals»: els que es generen en els domicilis particulars, en els comerços, en les oficines i serveis, i tots els residus que no tenen la qualificació de perillosos i que per la seva naturalesa o composició es poden assimilar als que es produeixen en els llocs o en les activitats abans esmentats.

També es consideren residus urbans els següents: Residus procedents de la neteja de vies públiques, zones verdes, àrees recreatives i platges.

Animals domèstics morts, així com mobles, estris i vehicles abandonats.

Residus i runes procedents d'obres menors de construcció i reparació domiciliària.

c) «Residus perillosos»: els que figuren a la llista de residus perillosos, aprovada pel Reial decret 952/1997, així com els recipients i els envasos que els han contingut. Els que la normativa comunitària qualifiqui com a perillosos i els que aprovi el Govern de conformitat amb el que estableixen la normativa europea o els convenis internacionals dels quals Espanya és part.

d) «Prevenició»: el conjunt de mesures destinades a evitar la generació de residus o a aconseguir la reducció d'aquests residus o la de la quantitat de substàncies perilloses o contaminants que hi són presents.

e) «Productor»: la persona física o jurídica l'activitat de la qual, excloent-hi la derivada del consum domèstic, produeix residus, o que efectua operacions de tractament previ, de mescla o d'un altre tipus, que ocasionen un canvi de naturalesa o de composició d'aquests residus. També es considera productor l'importador de residus o el que n'adquireix en qualsevol Estat membre de la Unió Europea.

f) «Posseïdor»: el productor dels residus o la persona física o jurídica que els posseeix i que no té la condició de gestor de residus.

g) «Gestor»: la persona o l'entitat, pública o privada, que efectua qualsevol de les operacions que componen la gestió dels residus, tant si n'és el productor com si no l'és.

h) «Gestió»: la recollida, l'emmagatzemament, el transport, la valorització i l'eliminació dels residus, incloent-hi la vigilància d'aquestes activitats, així com la vigilància dels llocs de dipòsit o trasllat després del seu tancament.

i) «Reutilització»: l'ocupació d'un producte usat per a la mateixa finalitat per a la qual va ser dissenyat originàriament.

j) «Reciclatge»: la transformació dels residus, dins d'un procés de producció, per a la seva finalitat inicial o per a altres finalitats, incloent-hi el compostatge i la biometanització, però no la incineració amb recuperació d'energia.

k) «Valorització»: el procediment que permet aprofitar els recursos que contenen els residus sense posar en perill la salut humana i sense utilitzar mètodes que poden causar perjudicis al medi ambient. En tot cas, estan inclosos en aquest concepte els procediments que esmenta l'annex II.B de la Decisió de la Comissió (96/350/CE) de 24 de maig de 1996, així com els que figurin en una llista que, si s'escau, aprovarà el Govern.

l) «Eliminació»: el procediment adreçat a traslladar els residus o bé destruir-los, totalment o parcialment, sense posar en perill la salut humana i sense utilitzar mètodes que poden causar perjudicis al medi ambient. En tot cas, estan inclosos en aquest concepte els procediments que esmenta l'annex II.A de la Decisió de la Comissió (96/350/CE) de 24 de maig de 1996, així com els que figurin en una llista que, si s'escau, aprovarà el Govern.

ll) «Recollida»: l'operació que consisteix a recollir, classificar, agrupar o preparar residus perquè siguin tractats.

m) «Recollida selectiva»: el sistema de recollida diferenciada de materials orgànics fermentables i de materials reciclables, així com qualsevol altre sistema de recollida diferenciada que permet la separació dels materials valoritzables continguts en els residus.

n) «Emmagatzemament»: el dipòsit temporal de residus, abans de ser valoritzats o eliminats, per un temps inferior a dos anys, o a sis mesos si es tracta de residus perillosos, sens perjudici que reglamentàriament s'estableixin terminis inferiors.

No s'inclou en aquest concepte el dipòsit temporal de residus en les instal·lacions de producció amb les mateixes finalitats i per períodes de temps inferiors als assenyalats en el paràgraf anterior.

ñ) «Estació de transferència»: la instal·lació en què es descarreguen i s'emmagatzemen els residus per poder transportar-los posteriorment a un altre lloc per a la seva valorització o eliminació, amb agrupament previ o sense.

o) «Abocador»: la instal·lació d'eliminació que es destina a dipòsit de residus en la superfície o sota terra.

p) «Sòl contaminat»: el sòl en què les característiques físiques, químiques o biològiques han estat pertorbades negativament per la presència de components de caràcter perillós d'origen humà, en una concentració tal que comporta un risc per a la salut humana o el medi ambient, d'acord amb els criteris i estàndards que determini el Govern.

CAPÍTOL II

Competències administratives

Article 4. *Competències.*

1. Correspon a l'Administració General de l'Estat l'elaboració dels plans nacionals de residus; l'autorització dels trasllats de residus des de o cap a països tercers que no pertanyen a la Unió Europea i la inspecció derivada d'aquest règim de trasllats, sens perjudici de la col·laboració que pugui prestar la comunitat autònoma on estigui situat el centre de l'activitat corresponent, així com l'aplicació, si s'escau, del règim sancionador corresponent.

Així mateix, l'Administració General de l'Estat és competent quan Espanya sigui un Estat de trànsit a l'efecte del que disposa l'article 36 del Reglament (CEE) 259/93, del Consell, d'1 de febrer de 1993, relatiu a la vigilància i el control dels trasllats de residus a l'interior, a l'entrada i a la sortida de la Comunitat Europea.

2. Correspon a les comunitats autònomes l'elaboració dels plans autonòmics de residus i l'autorització, la vigilància, la inspecció i la sanció de les activitats de producció i gestió de residus.

Així mateix, les comunitats autònomes són competents per atorgar les autoritzacions de trasllat de residus des de o cap a països de la Unió Europea, que regula el Reglament (CEE) 259/93, així com la dels trasllats a l'interior del territori de l'Estat i la inspecció, i, si s'escau, la sanció derivades d'aquests règims de trasllats, així com qualsevol altra activitat relacionada amb els residus no inclosa en els apartats 1 i 3.

3. Les entitats locals són competents per a la gestió dels residus urbans en els termes que estableix aquesta Llei i en els que, si s'escau, dictin les comunitats autònomes. Correspon als municipis, com a servei obligatori, la recollida, el transport i, com a mínim, l'eliminació dels residus urbans, en la forma en què estableixen les ordenances respectives.

Article 5. *Planificació.*

1. L'Administració General de l'Estat, mitjançant la integració dels respectius plans autonòmics de residus, ha d'elaborar diferents plans nacionals de residus en què es fixin els objectius específics de reducció, reutilització, reciclatge i altres formes de valorització i eliminació; les mesures que s'han d'adoptar per assolir els objectius esmentats; els mitjans de finançament, i el procediment de revisió.

2. El Consell de Ministres aprova els plans nacionals, amb la deliberació prèvia de la Conferència Sectorial de Medi Ambient, i en la seva elaboració s'ha d'incloure un tràmit d'informació pública.

3. Els plans nacionals són revisats cada quatre anys i es poden articular mitjançant convenis de col·laboració subscrits, si s'escau, entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes.

4. Els plans autonòmics de residus contenen les determinacions a què fa referència l'apartat 1, incloent-hi la quantitat de residus produïts i l'estimació dels costos de les operacions de prevenció, valorització i eliminació, així com els llocs i les instal·lacions apropiats per a l'eliminació dels residus.

5. Les entitats locals poden elaborar els seus plans de gestió de residus urbans, d'acord amb el que, si s'escau, estableixin la legislació i els plans de residus de les comunitats autònomes respectives.

Article 6. *Objectius específics.*

El Govern pot establir objectius de reducció de la generació de residus, així com de reutilització, reciclatge i altres formes de valorització obligatòria de determinats tipus de residus.

TÍTOL II

De les obligacions nascudes de la posada en el mercat de productes generadors de residus

Article 7. *Obligacions.*

1. Sens perjudici de les normes addicionals de protecció que, si s'escau, dictin les comunitats autònomes, el productor, l'importador o l'adquirent intracomunitari, l'agent o el mitjancer, o qualsevol altra persona responsable de posar en el mercat productes que amb l'ús

es converteixen en residus, poden ser obligats, d'acord amb les disposicions que reglamentàriament aprovi el Govern, al següent:

a) Elaborar productes o utilitzar envasos que, per les seves característiques de disseny, fabricació, comercialització o utilització, afavoreixen la prevenció de la generació de residus i en faciliten la reutilització, el reciclatge o la valorització dels residus, o que en permeten l'eliminació de la manera menys perjudicial per a la salut humana i el medi ambient.

b) Fer-se càrrec directament de la gestió dels residus derivats dels seus productes, participar en un sistema organitzat de gestió d'aquests residus o contribuir econòmicament als sistemes públics de gestió de residus, en una mesura tal que es cobreixin els costos atribuïbles a la gestió dels residus.

c) Acceptar, en cas que no s'apliqui l'apartat anterior, un sistema de dipòsit, devolució i retorn dels residus derivats dels seus productes, així com dels mateixos productes fora d'ús, segons el qual, l'usuari, en rebre el producte, deixa en dipòsit una quantitat monetària que recupera amb la devolució de l'envàs o el producte.

d) Informar anualment als òrgans competents de les comunitats autònomes on radiquin les seves instal·lacions, dels residus produïts en el procés de fabricació i del resultat qualitatiu i quantitatiu de les operacions efectuades.

2. La instal·lació d'indústries o activitats generadores o importadores de productes de l'ús dels quals es poden derivar residus perillosos requereix l'autorització de l'Administració competent en matèria ambiental, en els termes que preveu l'apartat 1 de l'article 9, sens perjudici de les altres llicències o autoritzacions que són exigibles d'acord amb la legislació vigent i amb la presentació d'un estudi el contingut del qual s'ha de determinar reglamentàriament.

Aquesta autorització només es concedeix si es disposa d'un mètode adequat de valorització o eliminació.

Article 8. *Acords voluntaris i convenis de col·laboració.*

Per al compliment de totes les obligacions que disposa l'apartat 1 de l'article anterior o d'algunes, els responsables de posar en el mercat productes que amb l'ús es transformen en residus poden organitzar sistemes propis de gestió mitjançant la subscripció d'acords voluntaris aprovats o autoritzats per les administracions públiques competents, o mitjançant convenis de col·laboració amb aquestes administracions.

TÍTOL III

De la producció, la possessió i la gestió dels residus

CAPÍTOL I

De la producció i la possessió de residus

Article 9. *Producció.*

1. Queda sotmesa a autorització administrativa de l'òrgan competent en matèria mediambiental de la comunitat autònoma, la instal·lació, l'ampliació i la modificació substancial o el trasllat de les indústries o les activitats productores de residus perillosos, així com d'altres indústries o activitats productores de residus que no tinguin aquesta consideració i que figurin en una llista que, si s'escau, s'aprovarà amb motiu de les dificultats excepcionals que pugui plantejar la gestió d'aquests residus. Tot això sens perjudici de les altres autoritzacions o llicències exigides per altres disposicions. Aquestes auto-

ritzacions es concedeixen per un temps determinat, pasat el qual poden ser renovades per períodes successius.

2. Aquestes autoritzacions determinen la quantitat màxima per unitat de producció i les característiques dels residus que es poden generar, per a la qual cosa es prenen en consideració, entre altres criteris, la utilització de tecnologies menys contaminants, en condicions econòmicament i tècnicament viables, així com les característiques tècniques de la instal·lació de què es tracti. Entre els criteris que s'utilitzen per decidir aquestes tecnologies menys contaminants es dona prioritat al principi de prevenció en matèria de residus.

3. Les autoritzacions només poden ser denegades en cas que no estiguin prou acreditades les operacions que s'han d'efectuar amb els residus, o quan la gestió prevista per a aquests residus no s'ajusti al que disposen els plans nacionals o autonòmics de residus.

4. La transmissió de les autoritzacions que regula aquest article està subjecte a la comprovació prèvia, per l'autoritat competent, que les activitats i les instal·lacions en què s'efectuen compleixen el que preveuen aquesta Llei i les normes de desplegament.

Article 10. *Importació, adquisició intracomunitària, intermediació i agència.*

Sens perjudici del que estableixen el Reglament CEE 259/93 i les autoritzacions que, si s'escau, siguin exigibles de conformitat amb el que preveu l'article anterior, els importadors i els adquirentes intracomunitaris, així com els agents comercials o els intermediaris que, en nom propi o d'altri, posen residus en el mercat o hi efectuen operacions jurídiques que impliquen un canvi de titularitat de qui els posseeix, fins i tot sense contingut transaccional comercial, ho han de notificar prèviament a l'òrgan competent en matèria ambiental de les comunitats autònomes on exerceixen les seves activitats, per al seu registre administratiu, indicant, com a mínim, les quantitats, la naturalesa, els orígens i la destinació dels residus, així com, si s'escau, el mètode de transport i el mètode de valorització o eliminació que han d'utilitzar.

El Govern, en les normes particulars que dicti per a determinats residus i, si s'escau, les comunitats autònomes, en les normes addicionals de protecció, poden establir l'obligació que aquestes activitats se sotmetin a autorització administrativa de l'Administració pública competent, quan això no sigui exigible d'acord amb el que estableix l'article anterior.

Article 11. *Possessió de residus.*

1. Els posseïdors de residus estan obligats, sempre que no procedeixen a gestionar-los ells mateixos, a lliurar-los a un gestor de residus perquè en faci la valorització o l'eliminació, o a participar en un acord voluntari o en un conveni de col·laboració que compregui aquestes operacions.

En tot cas, el posseïdor dels residus està obligat, mentre es troben en poder seu, a mantenir-los en unes condicions adequades d'higiene i seguretat.

2. Els residus potencialment reciclables o valoritzables han de ser destinats a aquestes finalitats, i cal evitar-ne l'eliminació en tots els casos en què sigui possible.

3. El posseïdor de residus està obligat a sufragar els costos de gestió corresponents.

CAPÍTOL II

De la gestió de residus

Article 12. *Normes generals sobre la gestió dels residus.*

1. Les operacions de gestió de residus s'han de dur a terme sense posar en perill la salut humana i sense utilitzar procediments ni mètodes que poden perjudicar

el medi ambient i, en particular, sense crear riscos per a l'aigua, l'aire o el sol, ni per a la fauna o la flora, sense provocar incomoditats pel soroll o les olors i sense atemptar contra els paisatges i els llocs d'un interès especial.

2. Queda prohibit l'abandonament, el trasllat o l'eliminació incontrolada de residus en tot el territori nacional i la mescla o dilució de residus que en dificulti la gestió.

3. Sens perjudici del que estableix l'article 4.3, les comunitats autònomes poden declarar servei públic, de titularitat autonòmica o local, totes o algunes de les operacions de gestió de determinats residus.

4. Es declara d'utilitat pública i d'interès social, a l'efecte de la legislació d'expropiació forçosa, l'establiment o l'ampliació d'instal·lacions d'emmagatzemament, valorització i eliminació de residus.

Article 13. *Autorització administrativa de les activitats de valorització i eliminació de residus.*

1. Queden sotmeses al règim d'autorització per l'òrgan competent en matèria mediambiental de la comunitat autònoma, les activitats de valorització i eliminació de residus. Aquesta autorització, que només es concedeix amb la comprovació prèvia de les instal·lacions en què s'ha de dur a terme l'activitat, pot ser atorgada per a una o per a diverses de les operacions i sens perjudici de les altres autoritzacions o llicències que exigeixin altres disposicions.

Aquestes autoritzacions es concedeixen per un temps determinat, passat el qual poden ser renovades per períodes successius.

2. No obstant el que estableix l'apartat anterior, les activitats de gestió de residus urbans que duen a terme les entitats locals només estan subjectes a la intervenció administrativa que, si s'escau, estableixen les comunitats autònomes corresponents, sens perjudici d'altres autoritzacions o llicències exigibles per l'aplicació de la normativa vigent.

3. Els qui han obtingut una autorització d'acord amb el que estableix aquest article han de portar un registre documental en què ha de constar la quantitat, la naturalesa, l'origen, la destinació, la freqüència de recollida, el mitjà de transport i el mètode de valorització o eliminació dels residus gestionats.

Aquesta documentació és a disposició de les administracions públiques competents, a petició seva. La documentació referida a cada any natural s'ha de mantenir durant els cinc anys següents.

4. La transmissió de les autoritzacions que regula aquest article és subjecta a la comprovació prèvia, per l'autoritat competent, que les activitats i les instal·lacions en què es duen a terme compleixen el que regulen aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

5. Les activitats de valorització i eliminació, així com la resta d'activitats de gestió de residus previstes en l'article 15, que duen a terme entitats societàries requereixen l'autorització administrativa o, si s'escau, el registre administratiu, amb independència dels que puguin tenir els socis que les formen.

Article 14. *Valorització i eliminació dels residus en els centres de producció.*

1. Les comunitats autònomes poden eximir de l'exigència de l'autorització administrativa que preveu l'article anterior, les empreses i els establiments que s'ocupin de la valorització o de l'eliminació dels seus residus no perillosos en els centres de producció, sempre que dictin normes generals sobre cada tipus d'activitat, en les quals han de fixar els tipus i les quantitats de residus, així com les condicions en què l'activitat pot quedar dispensada de l'autorització.

En tot cas, aquestes activitats s'han de dur a terme de conformitat amb el que estableix l'article 12.1.

2. Quan siguin aplicables les exempcions que estableix l'apartat anterior, les activitats regulades en aquest article han de quedar registrades obligatòriament tal com determinin, a aquest efecte, les comunitats autònomes.

Article 15. *Altres activitats de gestió de residus.*

Els titulars d'activitats en què es duen a terme operacions de gestió de residus no perillosos diferents de la valorització o l'eliminació ho han de notificar a l'òrgan competent en matèria mediambiental de la comunitat autònoma corresponent, i aquestes activitats han de quedar degudament registrades tal com estableixen, a aquest efecte, les comunitats autònomes. No obstant això, les comunitats autònomes poden sotmetre aquestes activitats a autorització.

Article 16. *Trasllat de residus dins del territori de l'Estat.*

1. L'eliminació de residus en el territori nacional es basa en els principis de proximitat i de suficiència.

2. Les comunitats autònomes només es poden oposar a la recepció de qualsevol tipus de residu produït en el territori nacional, en centres ubicats en el seu territori i autoritzats per aquestes comunitats, si es dona alguna de les circumstàncies següents:

a) Que aquests centres no tenen les instal·lacions adequades o, manifestament, no tenen la capacitat necessària per a l'emmagatzemament, la valorització o l'eliminació dels residus.

b) Que hi ha indicis racionals que els residus no seran gestionats tal com indica la documentació que s'hi adjunta amb motiu del trasllat.

c) Que els plans nacionals o autonòmics han previst objectius d'emmagatzemament, valorització o eliminació de compliment impossible si es reben residus originaris d'una altra comunitat autònoma.

d) Que la planta receptora és de titularitat pública o la seva construcció o gestió ha estat finançada en part amb fons públics per atendre exclusivament necessitats d'execució de la gestió d'una part definida dels residus inclosos en els plans autonòmics i en els plans nacionals de residus. Aquest motiu de denegació també és aplicable, si s'escau, al trasllat de residus a plantes de valorització o eliminació de titularitat de les entitats locals o finançades per aquestes entitats.

3. Les comunitats autònomes no es poden oposar al trasllat de residus per a la seva valorització o eliminació a altres comunitats autònomes, sempre que aquests trasllats no s'oposin als objectius marcats en els seus plans autonòmics.

4. El Govern ha d'establir la normativa a què s'ha d'ajustar el trasllat de residus entre els territoris de diferents comunitats autònomes.

Article 17. *Entrada i sortida de residus del territori nacional.*

1. L'entrada i la sortida de residus del territori nacional es regeix pel que disposen la legislació comunitària i els tractats internacionals en què Espanya és part.

2. L'Administració General de l'Estat, en els trasllats procedents de països tercers, i les comunitats autònomes, en els supòsits de trasllats en l'interior de la Unió Europea, poden prohibir l'entrada en el territori nacional o en el de la comunitat autònoma, respectivament, de residus destinats a ser eliminats, si no ho impedeixen

la normativa comunitària, els tractats o els convenis internacionals en què Espanya és part.

Igualment, i amb les mateixes limitacions indicades en el paràgraf anterior, poden prohibir l'entrada de residus perquè siguin valoritzats si es dona algun dels supòsits següents:

a) Quan del baix rendiment dels processos que es pretenen utilitzar amb aquesta finalitat es pot deduir raonablement que, de manera encoberta, estan destinats a ser eliminats.

b) Quan la valorització d'aquests residus pot impedir el compliment dels objectius específics de valorització dels residus propis que estableixen els plans nacionals o autonòmics de residus o les normes comunitàries, i també quan la valorització dels residus fa necessària la concessió d'ajuts públics per poder complir els objectius esmentats.

c) Quan la recollida dels residus provinents d'un altre Estat gaudeix en l'Estat d'origen del residu d'incentius directes o indirectes que distorsionen les relacions de mercat dels residus valoritzables, amb risc d'incompliment dels objectius dels plans nacionals i, si s'escau, autonòmics de residus o dels impostos en les mateixes normes comunitàries.

d) Quan el trasllat dels residus està sotmès a intermediació de manera que no se'n pot conèixer l'origen.

e) Quan no es poden valorar o eliminar en territori nacional els residus que es poden generar en el procés de valorització.

3. L'autorització dels trasllats que regula el Reglament 259/93/CEE resta supeditada a la constitució d'una assegurança de responsabilitat civil o a la prestació d'una fiança, un aval bancari o un altre tipus de garantia financera que cobreixi les despeses de transport i les d'eliminació o valorització.

Article 18. *Valorització.*

El Govern, sens perjudici de les normes addicionals de protecció que dictin les comunitats autònomes, ha d'establir els requisits de les plantes, els processos i els productes de la valorització, especificant les exigències de qualitat i les tecnologies que s'hi han d'emprar, les quals poden ser modificades tenint en compte les tecnologies menys contaminants.

Article 19. *Eliminació.*

1. Les autoritzacions de les activitats d'eliminació de residus han de determinar els tipus i les quantitats de residus, les prescripcions tècniques, les precaucions que s'han d'adoptar en matèria de seguretat, el lloc on s'han de dur a terme les activitats d'eliminació i el mètode que s'ha d'emprar.

2. El dipòsit de residus en qualsevol lloc per períodes de temps superiors als que assenyala l'article 3.n) es considera una operació d'eliminació, sens perjudici del que estableix l'apartat següent.

3. Els residus per als quals no existeix un mètode ni una instal·lació de valorització o eliminació segurs per a la protecció de la salut humana o el medi ambient han de ser dipositats en les condicions de seguretat que determinin el Govern o, si s'escau, les comunitats autònomes.

4. El Govern i, si s'escau, les comunitats autònomes, en les normes addicionals de protecció que dictin a aquest efecte, han d'establir les normes reguladores de les instal·lacions d'eliminació de residus tenint en compte les tecnologies menys contaminants.

CAPÍTOL III

Normes específiques sobre producció, possessió i gestió de residus urbans

Article 20. *Residus urbans i serveis prestats per les entitats locals.*

1. Els posseïdors de residus urbans estan obligats a lliurar-los a les entitats locals, perquè siguin reciclats, valoritzats o eliminats, en les condicions que determinin les ordenances respectives. Les entitats locals adquireixen la propietat dels residus des que els són lliurats i els posseïdors queden exempts de cap responsabilitat pels danys que puguin causar aquests residus, sempre que en el seu lliurament s'hagin observat les ordenances esmentades i l'altra normativa d'aplicació.

Igualment, amb l'autorització prèvia de l'ens local corresponent, aquests residus es poden lliurar a un gestor autoritzat o registrat perquè siguin reciclats o valoritzats posteriorment.

2. Els productors o els posseïdors de residus urbans que, per les seves característiques especials, poden produir trastorns en el transport, la recollida, la valorització o l'eliminació, estan obligats a proporcionar a les entitats locals informació detallada sobre l'origen, la quantitat i les característiques d'aquests residus.

Sens perjudici d'això, quan les entitats locals considerin que els residus urbans presenten unes característiques que els fan perillosos d'acord amb els informes tècnics emesos pels organismes competents, o que en dificulten la recollida, el transport, la valorització o l'eliminació, poden obligar el productor o el posseïdor que adoptin, prèviament a la recollida, les mesures necessàries per eliminar o reduir, en la mesura del que sigui possible, aquestes característiques, o que dipositin els residus en la forma i el lloc adequats.

En els casos que regula aquest apartat, així com en el cas de residus urbans diferents dels que es generen en els domicilis particulars, les entitats locals competents, per motius justificats, poden obligar els posseïdors que els gestionin ells mateixos.

3. Els municipis amb una població superior a 5.000 habitants estan obligats a implantar sistemes de recollida selectiva de residus urbans que en possibiliten el reciclatge i altres formes de valorització. No obstant això, en matèria de residus d'envasos, cal atènyer-se al que disposa la normativa específica corresponent.

4. Les entitats locals poden dur a terme activitats de gestió de residus urbans directament o mitjançant qualsevol altra forma de gestió prevista en la legislació sobre règim local.

CAPÍTOL IV

Normes específiques sobre la producció i la gestió de residus perillosos

Article 21. *Producció de residus perillosos.*

1. Són obligacions dels productors de residus perillosos:

a) Separar adequadament i no barrejar els residus perillosos, evitant particularment les mesclades que impliquen un augment del perill o en dificulten la gestió.

b) Envasar i etiquetar els recipients que contenen residus perillosos tal com es determini reglamentàriament.

c) Portar un registre dels residus perillosos, produïts o importats, i la seva destinació.

d) Subministrar a les empreses autoritzades per dur a terme la gestió de residus la informació necessària perquè siguin tractats i eliminats de manera adequada.

e) Presentar un informe anual a l'Administració pública competent, en què s'han d'especificar, com a

mínim, la quantitat de residus perillosos, produïts o importats, la seva naturalesa i la destinació final.

f) Informar immediatament l'Administració pública competent en cas de desaparició, pèrdua o fuga de residus perillosos.

2. Els òrgans de les comunitats autònomes competents per atorgar les autoritzacions poden exigir als productors de residus perillosos la constitució d'una assegurança que cobreixi les responsabilitats a què poden donar lloc les seves activitats.

3. En la normativa de desplegament d'aquesta Llei i, si s'escau, en les normes addicionals de protecció que les comunitats autònomes dictin a aquest efecte, es poden establir altres obligacions justificades per a regular o controlar millor aquests residus.

Article 22. *Gestió de residus perillosos.*

1. Queden sotmeses al règim d'autorització per l'òrgan competent en matèria ambiental de la comunitat autònoma les activitats de gestió que preveu l'article 13.1, les de recollida i emmagatzemament, així com les de transport de residus perillosos quan es fa de manera que és el transportista qui n'assumeix la titularitat, sens perjudici de les altres autoritzacions o llicències que exigeixin altres disposicions.

Quan el transportista de residus perillosos és simplement un intermediari que exerceix aquesta activitat a compte de terceres persones, li és aplicable el que estableix l'article 15 d'aquesta Llei.

2. Les autoritzacions que preveu aquest article, així com les que regula l'article 13 referides a residus perillosos, han de fixar el termini i les condicions en què s'atorguen, i són subjectes al fet que el sol·licitant constitueixi una assegurança de responsabilitat civil i presti una fiança en la forma i la quantitat que es determini.

3. Les activitats de transport de residus perillosos requereixen, a més, un document específic d'identificació dels residus, expedit en tal com es determina reglamentàriament, sens perjudici del compliment de la normativa vigent sobre el transport de mercaderies perilloses.

Article 23. *Registre i mesures de seguretat.*

1. Les persones o les entitats que duen a terme activitats de recollida i emmagatzemament de residus perillosos han de portar el mateix registre documental que el que exigeix l'article 13.3 als qui exerceixen activitats de valorització i eliminació.

2. Les persones o les entitats que duen a terme activitats de recollida, emmagatzemament, valorització o eliminació de residus perillosos han d'establir mesures de seguretat, autoprotecció i plans d'emergència interior per a la prevenció de riscos, alarma, evacuació i socors.

Article 24. *Situacions d'emergència.*

La producció i la gestió de residus perillosos es considera una activitat que pot donar origen a situacions d'emergència, d'acord amb el que preveuen les lleis reguladores sobre protecció civil.

TÍTOL IV

Instrumentos econòmics en la producció i la gestió de residus

Article 25. *Mesures econòmiques, financeres i fiscals.*

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències respectives, poden establir les mesures econòmiques, financeres i fiscals adequades per al foment de la prevenció, l'aplicació de tecnologies netes,

la reutilització, el reciclatge i altres formes de valorització de residus, així com per promoure les tecnologies menys contaminants en l'eliminació de residus.

Per a l'establiment d'aquestes mesures cal tenir en compte les peculiaritats de les petites i mitjanes empreses.

Article 26. *Altres mesures.*

1. Per a la materialització efectiva dels objectius que preveu l'article 1, el Govern, en les normes que dicti per a determinats tipus de residus, pot adoptar alguna o algunes de les mesures següents:

a) Establiment d'ajuts i subvencions per a la millora de les estructures de comercialització de residus valoritzables i dels productes que se n'obtenen, així com d'ajuts econòmics per a la modificació dels processos productius per a la prevenció de la generació de residus. Tot això sens perjudici dels límits que imposa la legislació de la Unió Europea.

b) Creació de sistemes de dipòsit, devolució i retorn de residus de valorització difícil o eliminació.

c) Sens perjudici del que estableix sobre això la normativa de la Unió Europea, limitació de la quantitat de residus que entren a Espanya destinats a la seva valorització si això posa en perill l'existència d'un mercat nacional suficient per assolir els percentatges i els objectius de valorització de residus o els impostos per la Unió Europea.

2. Les administracions públiques han de promoure l'ús de materials reutilitzables, reciclables i valoritzables, així com de productes fabricats amb material reciclat que compleixin les especificacions tècniques requerides, en el marc de la contractació pública d'obres i subministraments.

TÍTOL V

Sòls contaminats

Article 27. *Declaració de sòls contaminats.*

1. Les comunitats autònomes han de declarar, delimitar i fer un inventari dels sòls contaminats a causa de la presència de components de caràcter perillós d'origen humà, i avaluar els riscos per a la salut humana o el medi ambient, d'acord amb els criteris i els estàndards que, segons la naturalesa dels sòls i dels usos, determini el Govern amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes.

A partir de l'inventari, les comunitats autònomes han d'elaborar una llista de prioritats d'actuació, tenint en compte el risc que implica la contaminació del sòl per a la salut humana i el medi ambient.

Igualment, les comunitats autònomes han de declarar que un sòl ha deixat d'estar contaminat després de comprovar que les operacions de neteja i recuperació del sòl s'han fet de manera adequada.

2. La declaració d'un sòl com a contaminat obliga a efectuar les actuacions necessàries per procedir a la neteja i la recuperació del sòl, en la forma i els terminis que determinin les comunitats autònomes respectives.

Estan obligats a efectuar les operacions de neteja i recuperació que regula el paràgraf anterior, amb el requeriment previ de les comunitats autònomes, els causants de la contaminació; en cas que siguin diversos, han de respondre d'aquestes obligacions de manera solidària, subsidiàriament i per aquest ordre, els posseïdors dels sòls contaminats i els propietaris no posseïdors, tot això sens perjudici del que estableix l'article 36.3.

En tot cas, si les operacions de neteja i recuperació de sòls contaminats s'han de fer amb finançament públic, només es poden rebre ajuts amb el compromís previ que les possibles plusvàlues que adquireixin els sòls

revertiran en la quantitat subvencionada en favor de l'Administració pública que hagi finançat els ajuts.

3. La declaració d'un sòl com a contaminat pot ser objecte d'una nota marginal en el Registre de la propietat, a iniciativa de la comunitat autònoma corresponent. Aquesta nota marginal es cancel·la quan la comunitat autònoma declara que el sòl ha deixat de tenir aquesta consideració.

4. El Govern ha d'aprovar i publicar una llista d'activitats potencialment contaminants de sòls. Els propietaris de les finques en què s'ha dut a terme alguna d'aquestes activitats estan obligats, amb motiu de la seva transmissió, a declarar-ho en una escriptura pública. Aquest fet és objecte d'una nota marginal en el Registre de la propietat.

Els titulars d'aquestes activitats han de remetre periòdicament a la comunitat autònoma corresponent els informes de situació en què constin les dades relatives als criteris que serveixen de base per a la declaració de sòl contaminat, d'acord amb l'apartat 1.

Les comunitats autònomes han d'establir els criteris que permetin definir la periodicitat per a l'elaboració dels informes de situació del sòl.

5. La transmissió del títol del qual porta la seva causa la possessió, o el mer abandonament de la possessió, no eximeixen de les obligacions que preveu aquest títol.

6. El que estableix aquest títol no és aplicable al creditor que, en execució forçosa del seu crèdit, esdevingui propietari d'un sòl contaminat, sempre que l'alieni en el termini d'un any a comptar de la data en què hagi accedit a la propietat.

Article 28. Reparació en via convencional dels danys al medi ambient per sòls contaminats.

Les actuacions per procedir a la neteja i la recuperació dels sòls declarats contaminats es poden dur a terme mitjançant acords voluntaris subscrits entre els obligats a efectuar aquestes operacions i els autoritzats per les comunitats autònomes, o mitjançant convenis de col·laboració entre aquells i les administracions públiques competents. En tot cas, els costos de neteja i recuperació de sòls contaminats són a càrrec de l'obligat, en cada cas, a efectuar les operacions esmentades.

Els convenis de col·laboració poden concretar incentius econòmics que serveixin d'ajut per finançar els costos de neteja i recuperació de sòls contaminats.

TÍTOL VI

Inspecció i vigilància. Responsabilitat administrativa i règim sancionador

CAPÍTOL I

Inspecció i vigilància

Article 29. Inspecció de la gestió dels residus.

1. Els titulars de les activitats a què es refereix aquesta Llei estan obligats a prestar tota la col·laboració a les autoritats competents, a fi de permetre'ls dur a terme els exàmens, els controls, la presa de mostres, la recollida d'informació i qualsevol altra operació per al compliment de la seva missió.

2. Les persones que duen a terme les tasques d'inspecció tenen el caràcter d'agents de l'autoritat i els fets que constatin i formalitzin en acta tenen la presumpció de certesa a l'efecte probatori.

3. En el cas dels residus perillosos, les inspeccions de les operacions de recollida i transport se centren particularment en l'origen i la destinació dels residus.

Article 30. Costos dels serveis d'inspecció amb la concessió prèvia d'autoritzacions.

El cost de les inspeccions prèvies a la concessió d'autoritzacions pot ser imputat als sol·licitants de les inspeccions.

Article 31. Seguiment i inspecció d'acords voluntaris i de convenis de col·laboració.

1. Els acords voluntaris i els convenis de col·laboració a què es refereixen els articles 8 i 28 han de contenir mecanismes de seguiment i inspecció del funcionament del sistema de gestió. Els costos del seguiment i inspecció s'imputen als productors i als participants en l'acord.

2. Els acords voluntaris i els convenis de col·laboració poden preveure la figura del col·laborador en la inspecció, la funció del qual és la de participar en el seguiment de l'activitat objecte de l'acord voluntari o del conveni de col·laboració.

Aquests col·laboradors no tenen la condició d'inspectors a l'efecte del que estableix l'article 29.2.

CAPÍTOL II

Responsabilitat administrativa i règim sancionador

Article 32. Responsabilitat.

1. Les infraccions al que estableix aquesta Llei se sancionen d'acord amb el que disposa aquest títol, sens perjudici, si s'escau, de les responsabilitats civils i penals corresponents.

2. La responsabilitat és solidària en els casos següents:

a) Quan el posseïdor o el gestor dels residus els lliuri a una persona física o jurídica diferent de que assenyala aquesta Llei.

b) Quan siguin diversos els responsables i no sigui possible determinar-ne el grau de participació de cadascun en la infracció.

3. Quan els danys causats al medi ambient es produeixin per acumulació d'activitats degudes a persones diverses, l'Administració competent pot imputar individualment aquesta responsabilitat i els seus efectes econòmics.

Article 33. Responsabilitat administrativa.

1. A l'efecte del que estableix aquest títol, els residus sempre tenen un titular responsable, qualitat que correspon al productor, al posseïdor o al gestor dels residus.

2. Només són exempts de responsabilitat administrativa els que cedeixin els residus a gestors autoritzats per efectuar les operacions que componen la gestió dels residus, i sempre que el lliurament dels residus s'efectuï en compliment dels requisits que estableixen aquesta Llei i les normes de desplegament, i les que estableixin, si s'escau, les normes addicionals de comunitat autònoma corresponent. En tot cas, la cessió ha de constar en un document fefaent.

Els posseïdors de residus urbans també queden exempts de responsabilitat pels danys que es puguin derivar d'aquests residus, sempre que els hagin lliurat a les entitats locals observant les ordenances respectives i la normativa d'aplicació.

Article 34. Infraccions.

1. Sens perjudici de les infraccions que, si s'escau, puguin establir les comunitats autònomes, les infraccions

en activitats relacionades amb els residus es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions molt greus:

a) L'exercici d'una activitat descrita en aquesta Llei sense l'autorització perceptiva o amb l'autorització caducada o suspesa; l'incompliment de les obligacions imposades en les autoritzacions, així com l'actuació contrària al que estableix aquesta Llei, quan l'activitat no estigui subjecte a una autorització específica, sempre que s'hagi produït un dany o un deteriorament greu per al medi ambient o s'hagi posat en perill greu la salut de les persones o quan l'activitat tingui lloc en espais protegits.

b) L'abandó, el trasllat o l'eliminació incontrolats de residus perillosos.

c) L'abandó, el trasllat o l'eliminació incontrolats de qualsevol altra mena de residus, sempre que s'hagi produït un dany o un deteriorament greu per al medi ambient o s'hagi posat en perill greu la salut de les persones.

d) L'incompliment de les obligacions derivades de les mesures provisionals.

e) L'ocultació o l'alteració maliciosa de dades aportades als expedients administratius per a l'obtenció d'autoritzacions, permisos o llicències relacionats amb l'exercici de les activitats que regula aquesta Llei.

f) L'elaboració, la importació o l'adquisició intracomunitària de productes amb substàncies o preparats prohibits pel perill dels residus que generen.

g) La no-execució de les operacions de neteja i recuperació quan un sòl hagi estat declarat contaminat, després del requeriment corresponent de la comunitat autònoma, o l'incompliment, si s'escau, de les obligacions derivades d'acords voluntaris o de convenis de col·laboració.

h) La mescla de les diverses categories de residus perillosos entre si o d'aquests amb els que no tenen aquesta consideració, sempre que com a conseqüència d'això s'hagi produït un dany o un deteriorament greu per al medi ambient o s'hagi posat en perill greu la salut de les persones.

i) El lliurament, la venda o la cessió de residus perillosos a persones físiques o jurídiques diferents de les que assenyalen aquesta Llei, així com la seva acceptació en condicions diferents de les que consten en les autoritzacions corresponents o en les normes que estableix aquesta Llei.

j) En el cas de residus perillosos, l'omissió dels plans necessaris de seguretat i previsió d'accidents, així com dels plans d'emergència interior i exterior de les instal·lacions.

3. Són infraccions greus:

a) L'exercici d'una activitat descrita en aquesta Llei sense l'autorització preceptiva o amb l'autorització caducada o suspesa; l'incompliment de les obligacions imposades en les autoritzacions, així com l'actuació contrària al que estableix aquesta Llei, quan l'activitat no estigui subjecte a autorització específica, sense que s'hagi produït un dany o un deteriorament greu per al medi ambient o sense que s'hagi posat en perill greu la salut de les persones.

b) L'abandó, el trasllat o l'eliminació incontrolats de qualsevol tipus de residus no perillosos sense que s'hagi produït un dany o un deteriorament greu per al medi ambient o s'hagi posat en perill greu la salut de les persones.

c) L'incompliment de l'obligació de proporcionar documentació o l'ocultació o el falsejament de dades exigides per la normativa d'aplicació o per les estipulacions contingudes en l'autorització, així com l'incompliment de l'obligació de custòdia i manteniment de la documentació esmentada.

d) La no-constitució o no-renovació de fiances o garanties, si són obligatòries.

e) L'incompliment, pels agents econòmics assenyalats en els articles 7.1 i 11.1, de les obligacions que es deriven dels acords voluntaris o dels convenis de col·laboració subscrits.

f) L'entrada en territori nacional de residus procedents d'un altre Estat membre de la Comunitat Europea o d'un país tercer, així com la sortida de residus cap a aquests llocs, sense emplenar la notificació o sense obtenir els permisos ni les autoritzacions que exigeixin la legislació comunitària o els tractats o els convenis internacionals en què Espanya és part.

g) En cas d'adquisicions intercomunitàries i d'importacions de països tercers de residus, l'incompliment de l'obligació de notificar la realització de la valorització o l'eliminació, en el termini màxim de cent vuitanta dies després de la recepció dels residus, d'acord amb el que estableixen els articles 5.6, 6.6, 19.9 i 22.1 del Reglament 259/93/CEE.

h) L'obstrucció de l'activitat inspectora o de control de les administracions públiques.

i) La manca d'etiquetatge o l'etiquetatge incorrecte o parcial dels envasos que contenen residus perillosos.

j) La mescla de les diverses categories de residus perillosos entre si o d'aquests amb els que no tenen aquesta consideració, sempre que com a conseqüència d'això no s'hagi produït un dany o un deteriorament greu per al medi ambient o s'hagi posat en perill greu la salut de les persones.

k) El lliurament, la venda o la cessió de residus no perillosos a persones físiques o jurídiques diferents de les que assenyalen aquesta Llei, així com l'acceptació dels residus en condicions diferents de les que consten en les autoritzacions corresponents o en les normes que estableix aquesta Llei.

l) La comissió d'alguna de les infraccions que preveu l'apartat 2 quan, per la seva escassa quantitat o entitat, no mereixin ser qualificades com a molt greus.

4. Són infraccions lleus:

a) L'exercici d'una activitat descrita en aquesta Llei sense que s'hagi efectuat, si s'escau, el registre administratiu corresponent.

b) El retard en el subministrament de la documentació que s'ha de proporcionar a l'Administració d'acord amb el que estableixen la normativa d'aplicació o les estipulacions que continguin les autoritzacions.

c) La comissió d'alguna de les infraccions que preveu l'apartat 3 quan, per la seva escassa quantitat o entitat, no mereixin ser qualificades com a greus.

d) Qualsevol infracció del que estableixen aquesta Llei o les estipulacions que continguin les autoritzacions, quan no estigui tipificada com a molt greu o greu.

Article 35. Sancions.

1. Les infraccions a què es refereix l'article anterior poden donar lloc a la imposició de totes o d'algunes de les sancions següents:

a) En cas d'infraccions molt greus:

Multa de 5.000.001 pessetes a 200.000.000 de pessetes, excepte en residus perillosos, que és de 50.000.001 pessetes a 200.000.000 de pessetes.

Inhabilitació per a l'exercici de qualsevol de les activitats que preveu aquesta Llei per un període de temps no inferior a un any ni superior a deu.

En el cas de les infraccions tipificades en les lletres a), d), e), h) i j) de l'article 34.2, clausura temporal o definitiva, total o parcial, de les instal·lacions o els aparells.

En el cas de les infraccions tipificades en les lletres a), d), e), f), h), i) i j) de l'article 34.2, revocació o suspensió

de l'autorització per un temps no inferior a un any ni superior a deu.

b) En cas d'infraccions greus:

Multa de 100.001 pessetes a 5.000.000 de pessetes, excepte en residus perillosos, que és d'1.000.001 pessetes a 50.000.000 de pessetes.

Inhabilitació per a l'exercici de qualsevol de les activitats que preveu aquesta Llei per un període de temps de fins a un any.

En el cas de les infraccions tipificades en les lletres a), d), f), g), h), i), j) i k) de l'article 34.3, revocació o suspensió de l'autorització per un temps de fins a un any.

c) En cas d'infraccions lleus:

Multa de fins a 100.000 pessetes, excepte en residus perillosos, que és de fins a 1.000.000 de pessetes.

2. Les sancions s'imposen atenent les circumstàncies del responsable, el grau de culpa, la reiteració, la participació i el benefici que n'hagi obtingut, i el grau del dany que hagi causat al medi ambient o del perill en el que s'hagi posat la salut de les persones.

Article 36. Obligació de reposar, multes coercitives i execució subsidiària.

1. Sens perjudici de la sanció penal o administrativa que s'imposi, els infractors estan obligats a la reposició o restauració de les coses a l'estat anterior a la infracció comesa, en la forma i les condicions que fixi l'òrgan que hagi imposat la sanció.

2. Si els infractors no procedeixen a efectuar la reposició o la restauració, d'acord amb el que estableix l'apartat anterior, els òrgans competents poden acordar la imposició de multes coercitives d'acord amb l'article 99 de la Llei 30/1992, una vegada transcorreguts els terminis assenyalats en el requeriment corresponent. La quantitat de cada una de les multes no pot superar un terç de la multa fixada per la infracció comesa.

3. Així mateix, en aquests casos, i en cas que no s'efectuïn les operacions de neteja i recuperació de sòls contaminats, es pot procedir a l'execució subsidiària a compte de l'infractor i a costa seva.

Article 37. Potestat sancionadora.

1. En els casos en què, d'acord amb el que estableix aquesta Llei, la potestat sancionadora correspon a l'Administració General de l'Estat, exerceix la potestat sancionadora:

a) El director general de Qualitat i Avaluació Ambiental del Ministeri de Medi Ambient, en cas d'infracció lleu.

b) El ministre de Medi Ambient, en cas d'infracció greu.

c) El Consell de Ministres, en cas d'infracció molt greu.

En aquests casos, la iniciació dels procediments sancionadors corresponents és competència del director general de Qualitat i Avaluació Ambiental.

2. En el supòsit que regula l'article 34.3.b), quan es tracti de residus urbans, la potestat sancionadora correspon als alcaldes.

Article 38. Publicitat.

L'òrgan que exerceix la potestat sancionadora pot acordar la publicació, al diari oficial corresponent i a través dels mitjans de comunicació social que consideri oportuns, de les sancions imposades per la comissió d'infraccions greus i molt greus, així com els noms i

els cognoms o la raó social de les persones físiques o jurídiques responsables, quan aquestes sancions hagin adquirit el caràcter de fermes.

CAPÍTOL III

De les mesures provisionals

Article 39. Adopció de mesures provisionals.

Quan s'hagi iniciat un procediment sancionador, les administracions públiques competents poden adoptar i exigir alguna o algunes de les mesures provisionals següents:

a) Mesures de correcció, seguretat o control que impedeixin la continuïtat en la producció del dany.

b) Precintatge d'aparells, equips o vehicles.

c) Clausura temporal, parcial o total de l'establiment.

d) Suspensió temporal de l'autorització per a l'exercici de l'activitat per l'empresa.

Article 40. Procediment.

1. No es pot adoptar cap mesura provisional sense el tràmit d'audiència prèvia als interessats, llevat que concorrin raons d'urgència que aconsellin que s'adopti de manera immediata, basades en la producció d'un dany greu per a la salut humana o el medi ambient, o que es tracti de l'exercici d'una activitat regulada en aquesta Llei sense l'autorització preceptiva o amb l'autorització caducada o suspesa, en aquest cas la mesura provisional imposada ha de ser revisada o ratificada després de l'audiència als interessats.

En el tràmit d'audiència previst en aquest apartat, s'ha de concedir als interessats un termini màxim de quinze dies perquè hi puguin presentar alegacions i aportar els documents o les informacions que considerin convenient.

2. Les mesures provisionals que preveu aquest capítol són independents de les resolucions que els jutges dels ordres civil o penal adoptin sobre la sol·licitud d'adopció de mesures provisionals degudes a l'exercici d'accions de responsabilitat per persones legitimades.

Disposició addicional primera. Obligacions dels productors de residus perillosos o de productes de l'ús dels quals es poden derivar residus perillosos.

S'han d'especificar de manera reglamentària les indústries o les activitats generadores o importadores de residus perillosos o de productes de l'ús dels quals es poden derivar residus perillosos, a les quals no és aplicable el que estableixen els articles 7.1, 9.1 i 22, en funció del volum de la seva activitat.

Disposició addicional segona. Comunicacions a la Unió Europea.

Les comunitats autònomes i les entitats locals han de remetre al Ministeri de Medi Ambient, perquè siguin trameses a la Comissió Europea, les dades necessàries per executar el que estableix la Directiva 91/692/CE, de 23 de desembre de 1991, sobre normalització i racionalització dels informes relatius a l'aplicació de determinades directives referents al medi ambient.

Disposició addicional tercera. Illes Balears, Canàries, Ceuta i Melilla.

Els plans nacionals respectius de residus han d'establir mesures per finançar el transport marítim a la

Península, o entre illes, dels residus que es generen a les Illes Balears, a les Canàries, a Ceuta i a Melilla, així com els altres costos derivats de l'existència de territoris extrapeninsulars o disgregats que impedeixen o fan excessivament costosa la valorització dels residus en aquests territoris per raons territorials, d'economia d'escala o de gestió ambientalment correcta dels residus.

Aquestes mesures no afecten el trasllat a la Península dels residus d'envasos i d'envasos usats posats en el mercat a través d'algun sistema integrat a gestió de residus d'envasos i d'envasos usats, que es regula d'acord amb el que estableix la disposició addicional quarta de la Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos.

Disposició addicional quarta. *Aplicació de les lleis reguladores de la defensa nacional.*

El que estableix aquesta Llei s'entén sens perjudici del que estableixin les lleis reguladores de la defensa nacional.

Disposició addicional cinquena. *Residus agraris.*

1. La utilització com a fertilitzant agrícola dels residus que determina l'apartat c) de l'article 2.2 no està sotmesa a l'autorització administrativa que regula l'article 13 d'aquesta Llei, i és subjecte a la normativa que aprovi el Govern a aquest efecte i a les normes addicionals que, si s'escau, aprovin les comunitats autònomes. La normativa del Govern s'ha d'establir a proposta conjunta dels departaments de Medi Ambient i d'Agricultura, Pesca i Alimentació, com a complement del que ja disposa el Reial decret 261/1996, de 16 de febrer, sobre protecció de les aigües contra la contaminació produïda pels nitrats procedents de fonts agràries.

Aquesta normativa ha de fixar els tipus i les quantitats de residus que poden ser utilitzats com a fertilitzant, i les condicions en què l'activitat queda dispensada de l'autorització, i ha d'establir que aquesta activitat s'ha de dur a terme sense posar en perill la salut humana i sense utilitzar procediments o mètodes que puguin perjudicar el medi ambient, i en particular sense contaminar l'aigua.

2. El Govern ha d'aprovar la normativa que estableix l'apartat anterior en el termini de nou mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

3. Si els residus que regula aquesta disposició addicional són utilitzats tal com preveuen els apartats anteriors, es considera que no s'ha produït una operació de trasllat, a l'efecte del que estableix l'article 92 de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües.

Disposició addicional sisena. *Redistribució de competències dins de cada comunitat autònoma.*

Les referències que fa aquesta Llei a les comunitats autònomes s'entenen sens perjudici de la redistribució de competències que en l'àmbit intern s'efectuïn entre els diversos nivells institucionals d'aquestes comunitats, d'acord amb els estatuts d'autonomia respectius.

Disposició addicional setena. *Modificació de la Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos.*

La Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos, queda modificada de la manera següent:

1. El primer incís de l'apartat 1 de l'article 6 queda redactat de la manera següent:

«Cobrar als clients, fins al consumidor final i en concepte de dipòsit, una quantitat individualitzada per cada envàs que sigui objecte de transacció.»

2. El segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 10 queda redactat de la manera següent:

«L'abonament d'aquesta quantitat, idèntica en tot l'àmbit territorial del sistema integrat de gestió de què es tracti dóna dret a la utilització del símbol del sistema integrat.»

3. S'introdueix una nova disposició addicional setena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional setena. *Plans empresarials de prevenció de residus d'envasos.*

Els responsables de posar en el mercat productes envasats o envasos industrials o comercials, que després de ser usats generen una quantitat de residus d'envasos superior a la que determini el Govern o, si s'escau, les comunitats autònomes, estan obligats a elaborar plans empresarials de prevenció per minimitzar i prevenir en l'origen la producció i la nocivitat dels residus d'envasos que es generen.

Les comunitats autònomes han d'aprovar aquests plans empresarials de prevenció, d'acord amb el que estableixen les normes de desplegament.»

Disposició transitòria primera. *Autorització de les instal·lacions i les activitats existents.*

Els titulars d'activitats de gestió de residus no perillosos que es duen a terme en el moment que entri en vigor aquesta Llei, han de sol·licitar l'autorització o fer la notificació preceptiva a la comunitat autònoma corresponent, per complir el que estableixen els articles 13 i 15 d'aquesta Llei, en el termini màxim de divuit mesos.

La norma en què, si s'escau, s'aprovi la llista d'activitats productores de residus no perillosos que s'han de sotmetre a l'autorització administrativa que preveu l'article 9.1, pot determinar, així mateix, que els titulars d'activitats que es duen a terme abans de l'aprovació d'aquesta llista disposin d'un termini per adaptar-se a les noves obligacions.

Disposició transitòria segona. *Gratuitat de les notes marginals.*

Les notes marginals que assenyalen els apartats 3 i 4 de l'article 27, efectuades com a conseqüència d'activitats que s'han iniciat abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no meriten drets aranzelaris.

Disposició transitòria tercera. *Entrada en vigor del que estableix l'article 11.2, respecte als residus perillosos, i de la implantació de sistemes de recollida selectiva.*

El que estableix l'article 11.2 no és aplicable als residus perillosos fins a l'1 de gener de l'any 2000.

L'obligació dels municipis amb una població superior als 5.000 habitants d'implantar sistemes de recollida selectiva, que estableix l'article 20.3, tampoc no és exigible fins a l'1 de gener de l'any 2001.

Disposició derogatòria única.

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades les disposicions següents:

Llei 42/1975, de 19 de novembre, sobre rebutjos i residus sòlids urbans.

Llei 20/1986, de 14 de maig, bàsica de residus tòxics i perillosos.

Articles 50, 51 i 56 del Reglament per a l'execució de la Llei 20/1986, aprovat mitjançant el Reial decret 833/1988, de 20 de juliol. Els altres articles d'aquest Reglament i el Reial decret 952/1997, de 20 de juny, pel qual es modifica, continuen vigents en tot el que no s'oposen al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. *Normativa d'edificació.*

La normativa d'edificació que dictin les administracions públiques respectives ha de contenir específicament la regulació dels requisits tècnics de disseny i execució que facilitin la recollida domiciliària de residus d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

Disposició final segona. *Fonament constitucional i caràcter bàsic.*

Aquesta Llei té la consideració de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, d'acord amb el que estableix l'article 149.1.23a de la Constitució, llevat dels articles següents:

Article 27.3, incís final de l'article 27.4 i disposició transitòria segona, que tenen el caràcter de legislació sobre ordenació de registres públics, matèria que correspon en exclusiva a l'Estat d'acord amb l'article 149.1.8a.

Articles 4.1, 10 i 17.2, pel que fa al trasllat de residus des de o cap a països tercers que no són membres de la Unió Europea, que tenen el caràcter de legislació sobre comerç exterior, competència exclusiva de l'Estat d'acord amb l'article 149.1.10a.

Articles 4.3 i 20, pel que fa a les competències i els serveis que han de prestar els ens locals, que tenen el caràcter de legislació sobre bases de les administracions públiques, d'acord amb l'article 149.1.18a.

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

1. Sens perjudici de les competències de les comunitats autònomes, de desplegament i execució de la legislació bàsica de l'Estat, es faculta el Govern per al desplegament reglamentari d'aquesta Llei i en particular per adaptar l'annex a les modificacions que, si s'escau, siguin introduïdes per la normativa comunitària.

2. El Ministeri de Medi Ambient ha de publicar el Catàleg Europeu de Residus (CER), aprovat per la Decisió 94/3/CE, de la Comissió, de 20 de desembre, i la llista de residus perillosos, aprovada per la Decisió 94/904/CE, del Consell, de 22 de desembre, i les seves modificacions posteriors.

Aquest mateix departament també ha de publicar la Decisió 96/350/CE, de la Comissió, de 24 de maig, per la qual s'adaptin els annexos II.A i II.B de la Directiva 75/442/CEE, del Consell, relativa als residus, i les seves modificacions posteriors.

3. El Govern, mitjançant un reial decret, pot actualitzar la quantitat de les multes que estableix l'article 35, d'acord amb la variació anual de l'índex de preus al consum.

Disposició final quarta.

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern pot presentar al Congrés dels Diputats un projecte de llei, en què s'estableixi un règim fiscal per als olis industrials i els lubricants, totalment subjecte al finançament d'actuacions ambientals per a la gestió d'olis usats que duen a terme les comunitats autònomes per al compliment dels objectius que fixa l'article 1.

En el mateix termini assenyalat en el paràgraf anterior, el Govern ha de regular un sistema de devolució, dipòsit i retorn per a les piles usades.

Per tant, Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 21 d'abril de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX

Categories de residus

- Q1 Residus de producció o de consum no especificats a continuació.
- Q2 Productes que no responen a les normes.
- Q3 Productes caducats.
- Q4 Matèries que s'han vessat per accident, que s'han perdut o que han sofert qualsevol altre incident, incloent-hi el material, l'equip, etc., que s'ha contaminat a causa de l'incident en qüestió.
- Q5 Matèries contaminants o que s'han embrutat a causa d'activitats voluntàries (com ara residus d'operacions de neteja, materials d'emballatge, contenidors, etc.).
- Q6 Elements inutilitzats (com ara bateries fora d'ús, catalitzadors gastats, etc.).
- Q7 Substàncies que han passat a ser inutilitzables (com ara àcids contaminats, dissolvents contaminants, sals de tremp exhaurides, etc.).
- Q8 Residus de processos industrials (com ara escòries, pòsits de destil·lació, etc.).
- Q9 Residus de processos anticontaminació (com ara fangs de rentatge de gas, pols de filtres d'aire, filtres gastats, etc.).
- Q10 Residus de mecanització/acabat (com ara encenalls de torneigament o fresatge, etc.).
- Q11 Residus d'extracció i preparació de matèries primeres (com ara residus d'explotació minera o petrolera, etc.).
- Q12 Matèria contaminada (com ara oli contaminat amb PCB, etc.).
- Q13 Les matèries, les substàncies o els productes la utilització dels quals estigui prohibida per la llei.
- Q14 Productes que no són d'utilitat o que ja no tenen utilitat per al posseïdor (com ara articles rebutjats per l'agricultura, les llars, les oficines, els magatzems, els tallers, etc.).
- Q15 Matèries, substàncies o productes contaminats procedents d'activitats de regeneració de sòls.
- Q16 Les substàncies, les matèries o els productes que no estiguin inclosos en les categories anteriors.

9642 *CORRECCIÓ d'errada a la Llei 2/1998, de 3 de març, sobre el canvi de denominació de les províncies de «La Coruña» i «Orense».* («BOE» 98, de 24-4-1998.)

Havent observat una errada en el text de la Llei 2/1998, de 3 de març, sobre el canvi de denominació de les províncies de «La Coruña» i «Orense», publicat al «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 54, de 4 de març de 1998, i al suplement núm. 0 en llengua catalana, de 20 d'abril de 1998, es procedeix a ferne la rectificació oportuna:

A la pàgina 7392, primera columna, exposició de motius, tercer paràgraf, primera línia, i a la pàgina 13 del suplement, segona columna, tercer paràgraf, primera línia, on diu: «El Reial decret de 30 de novembre de 1983 estableix (...)», ha de dir: «El Reial decret de 30 de novembre de 1833 estableix (...)».